

"මෙහේ ඇත්තටම හොඳයි නේද ජෝන්?" තම සොහොයුරා සහ සොහොයුරිය ඔවුනට වෙන්වූ කාමර වෙත කැඳවාගෙන යන අතරතුර ජෝන් විමසුවේය. "අපට හම්බවෙලා තියෙන්නේ උඩු මහලේ කාමර දෙකක්. ඒ එකක මම මීට කලින් ඉඳලා තියෙනවා. උඩ තට්ටුවේ කාමර ඡෝක්."

ජෝන් කාමරයේ දොර විවෘත කළ අතර ඔවුහු කාමරයට ඇතුළු වූහ. ජනෙල් වලට ලැටිස් ගසා තිබූ අතර ඒ හරහා පෙනුණේ නිවස පසුපස හිරු එළිය වැටී තිබූ ගෙඋයනයි. කාමරයේ බිත්ති මෙන්ම සිවිලිම ද ඉරි කලා තිබිණි.

"මේ කාමරය හරියට සුරංගනා කතාවක තියෙන කාමරයක් වගේ." සුසාන් පැවසුවාය. "මං හරි ආසයි සුදු හුණු ගාලා පිටින බිත්තිවලට. මේ කාමරය ඔයාලාගෙද? මොකේ?"

"මේ අපේ කාමරේ" කීවේය. "මායි ජෝන්ට නිදා ගන්නෙ මේ කාමරයට තියෙන්නේ ඔබ වඩා පුංචි කාමරයක්. අප ඔබගේ තියෙන ඡෝක් දොර අරින්න..... ඒක තමයි පුංචි කාමරයට තියෙන්නේ."

තම උරහිස් තරමටවත් උස් නොවූ දොර විවෘත කළ සුසාන් ඒ කාමරයට ඇතුළු වූවාය. එය බෝනික්කකුගේ කාමරයක් මෙන් පුංචි එකක් විය. සිවිලිම කාමරයේ අනෙක් කෙළවරට බැවුම් වී තිබූ අතර වහලයේ කුඩා කවුළු දෙකක් තිබුණේ කාමරයට හිරු එළිය වැටෙනු පිණිසය. කවුළුව මත සුදු පරෙවියකු හිඳගෙන සිටි අතර උග් මෘදු ලෙස හඬ නැඟුවේය.

"මේක නම් ඡෝක් කාමරයක්." සුසාන් කීවාය. "මේ ගෙදර ඕනෑම දෙයක් වෙන්න ඉඩ තියෙනවා කියලා ඔයා කීවා නේද ජෝන්. එහෙම කීවේ ඇයි කියලා දැන් මට තේරෙනවා. මේක හරියට ලස්සන කතාවක පටන්ගැනීම වගේ."

මුහුණ කට සෝදා ගෙන ඇඳුම් මාරු කරගත් ඔවුහු පහළ මහලට ගියහ. සීයා හා ආත්තම්මා සමඟ අම්මාත් තාත්තාත් කතා බහ කරමින් සිටියහ.

Preview from Notesale.co.uk
Page 5 of 74

"එයාලාගේ කතා බහ මැද්දට අපි යන එක හොඳ නැහැ." ජෝන් කීවේය. "යමු. මං ඔයාලා දෙන්නාට ගෙයි ඉතුරු හරිය පෙන්න්නත්නම්."

බාලයෝ දෙදෙන වැඩිමල් සොහොයුරා පසුපස ගමන් කළහ. ඔවුනට දකුණේ එය ලොව ඇති, වඩාත්ම උනන්දුව දනවන නිවස ලෙසිනි. නිවසේ පඩි පෙළ තුනක් තිබිණි. ප්‍රධාන පඩිපෙළ පළල් හා රවුමට කැරකෙමින් ඉහළට නැඟුණක් වූ අතර එයින් උඩු මහලේ බාලාවට යා හැකි විය. දෙවන පඩි පෙළ තිබුණේ කුස්සියේය. එයින් යා හැකි වූයේ සේවක සේවිකාවන්ට වෙන්වූ කාමර වලටය. තෙවැන්න ඉතා අසුරුව හා පුදුමය දනවන සුලු එකක් විය. කැම කන කාමරයේ වූ දොරකින් ඊට ඇතුළු විය හැකි වූ අතර එය දිගේ ඉහළට නැඟුණු අයකු මතු වූයේ සුසාන්ගේ කාමරයේ තිබූ අල්මාරියක් ඇතුළටය.

"ආ..... ඒක නං නියම පඩි පෙළක්." පටු පඩිපෙළ දිගේ ඉහළට නැඟී තම කාමරයේ වූ අල්මාරියෙන් මතු වූ සුසාන් සතුටින් මොර දුන්නාය.

පඩිපෙළ දෙපස බිත්තිය දිගේ පටුලේ පැරැන්නන්ගේ සේයාරු එල්ලා තිබිණි. මුත්තා සැර පරුෂ අයකු සේ පෙනිණි. මිත්තණිය රුමනියක වූ අතර පැරැණි පන්නයේ ගවොමකින් සැරසී සිටි ඇය ඔවුන් දෙසම බලාසිටිනවා සේ පෙනිණි.

"එයා හරියට ඔයා වගේ සුසාන්." ජෝන් කීවේය. එය නිවැරදිය. සුසාන්ට මෙන්ම මිත්තණියට තිබුණේ ද රත්වත් පැහැ හිසකේ සහ නිල් පැහැති දෑසකි. ළමයින් ඡායාරූප නරඹමින් සිටියදී ඇසුණේ ආත්තම්මා ඔවුන් කැඳවන හඬයි.

"දරුවනේ..... අම්මායි තාත්තායි යන්නයි ලැස්තිය." ඇය කීවාය. "ඉක්මනට එන්න."

ළමයි පහළ මාලයට දිව ආහ. මව්පියන් සිප ගත් ඔවුහු ඔවුනට හොඳ නිවාඩුවක් සඳහා සුබ පැතුහ. ඊළඟට ඔවුන් බලාසිටියේ අම්මාත් තාත්තාත් මෝටර් රථයට ගොඩ නැඟෙන ආකාරයයි. තාත්තා රථය පණගන්වා නැවත ළමයින්ට කතා කළේය.

"ඔව්.... සමහර විට." ආත්තම්මා පැවසුවාය. "එදා ඉන්දිය කුමාරයා ඔයාලාගේ කිරි මුත්තාට අර රත් කුසලාන දෙන ගමං කියා තියෙන්නේ වසරකට වරක් ශ්‍රේණිගේ පවුලේ අය රත් කුසලානෙන් වසින් බොන තුරු පවුලේ සතුට සම්භිය වාසනාව හා සෞභාග්‍යය රැඳී තියෙව් කියලායි. ඒත් ඒ කුසලාන පවුලට අහිමි වුණොත්, පවුලේ අය විසින් පාවිච්චියට නොගතහොත් අනෙකුත් වස්තූන් පවා පවුලේ අයට අහිමි වෙව් කියා එදා රජ කුමාරයා කියා තිබෙනවා."

"හරියට සුරංගනා කතාවක් වගේ." ඉන්දුජාලම් වලට හා අහිරහස් වලට ප්‍රියකළ සුසාන් පැවසුවාය. "ආත්තම්මා.... ඒ කුමාරයා කී දේවල් ඇත්ත වුණාද?"

"මි.... මි.... මි.... ඔව්..... තරමක් දුරට ආවොත් කීවාය. "වාසනාව අවාසනාව ගැන විමසීමකට මම නං ඒ තරං විස්වාස කරන්නේ නෑහ. ආත්තම්මා ඒ නිධානය අහිමිවුණු දවසේ ඉදං ශ්‍රේණිගේ පවුල ලැබුවේ අවාසනාවන්ත කාලයක්. ලොව පුරා ව්‍යාප්ත කරදර නිසා ඉන්දුජාලම් ධනය ඉක්මනටම වාගේ දුරුවුණා. ආත්තම්මා ධනය තියෙන්නේ සල්ලි බොහොම ටිකයි. ඒ නිසා අපට මේ මන්දිරය විකුණලා ගිහිං වෙන කොහේ හරි ජීවත් වෙන්න වෙනවා."

"මම ලොකු වෙනකං පොඩ්ඩක් ඉන්නකො ආත්තම්මේ. මම සල්ලි හම්බ කරලා ඔයාලාට දෙන්නං." ජෝන් කීවේය.

"අපට එව්වර කාලයක් බලාගෙන ඉන්න බැහැනෙ ජෝන්." ජෝන්ගේ හිස පිරිමදීමත් ආත්තම්මා පැවසුවේය. "අපි නත්තලට කලින් මෙහෙත් යන්න ඕනෙ. අද ආව කට්ටිය අපේ මන්දිරයට හොඳ මිලක් දුන්නා."

"අනේ..... අපේ ශ්‍රේණිගේ මන්දිරය." ජෝන් පැවසුවේ ඉපැරණි මන්දිරය දෙස බලමිනි. "මේක අපට අහිමි වෙනවා කියලා හිතන්නවත් මම කැමති නැහැ. අපට නිධානය ලැබුණොත් ආත්තම්මේ..... මේක විකුණන්න ඕනෙ වෙන්නෙ නැහැ නේද?"

"නිධානය ගැන විස්තර තියෙන පොත මාත් කියවන්න ඕනෙ." සුසාන් ද පැවසුවාය.

Preview from Notesale.co.uk
Page 9 of 74

"ගෙදරට ගියාම මං ඒ පොත ඔයාලාට පෙන්න්නං." ආත්තම්මා පැවසුවාය.

එදින සන්ධ්‍යාවේ ළමයි තිදෙන දළ රූ සටහන් ද ඇතුළත්ව ඉන්දිය නිධානය ගැන විස්තර සහිත පොතේ පිටු පෙරළමින් සිටියහ. වාසනාවේ ස්වර්ණමය කුසලාන ඉතා පැහැදිලිව ඇඳ තිබූ අතර ළමයි ඒ දෙස විමතියෙන් යුතුව බලා සිටියහ. කුසලාන වටා ද එහි අඩු දෙකේ ද මැණික් ඔබ්බවා තිබිණි. කිසිවකු එම රූ සටහන පාට කර තිබූ අතර එහෙයින්ම විත්‍ය මහත් සුන්දරව දිස්විය.

අතුරු ඉතා පැරැණි වූ නිසාත් පිටු දුර්වලත්ව තිබූ නිසාත් ළමයින්ට පොත කියවා වටහාගැනීම ඉතා අපහසු විය. පවුලට අයත්ව තිබූ මුදු මාල හා අනෙකුත් ස්වර්ණාභරණ දෙස ළමයින් බලා සිටියේ දැනුදු ඒවා තම පවුලට අයත්ව තිබිණි නම් කොතරම් අගනේදැයි සිතමිනි.

"මේ තමයි මං වෙච්චර කාලෙකට ඇහුව පුදුම හිතෙනම කතාව." සුසාන් පැවසුවාය. "ආත්තම්මේ මට නං හිතෙන්නෙම ඔය නැතිවුණු නිධානය හොයාගෙන යන්න."

"හුඟාක් අය ඒක හොයාගෙන ගියා." ආත්තම්මා කීවේ සිනාසෙමිනි. "ඒත් කාටවත් ඒක හම්බවුණේ නැහැ. මට හිතෙන්නෙම මීට සැහෙන කාලයකට කලින් ඒක සතුරන්ට අහුවුණා. ඒක ආයෙ කවදාවත් අපට හම්බ වෙන එකක් නැහැ."

නමුත් සුසාන් එසේ සිතුවේ නැත. නිධානය සම්බන්ධයෙන් වැඩිදුර සිතන්නට, බොහෝ දේ සිතීන් මවා ගන්නට ඇය කැමති වූවාය.

"නිධානය හොයා ගන්න උත්සාහ කරන්න ඕනෙ." ඇය කීවාය. "මම දිනපතාම ඒකට උනන්දු වෙනවා. මම නිධන් සොයන්නියක වෙනවා."

"අපිත් නිධානෙ හොයනවා." සුසාන් ගේ උත්සාහයට කැමති වූ පිරිමි ළමයි දෙදෙනා පැවසූහ.

"මගේ නිධන් සොයන්නන් තුන්දෙනා." ආත්තම්මා සිනාසුණාය. "හොඳයි.... ඔයාලා කැමති නං හොයන්නකෝ. හැබැයි මං ඕනෙ නැති දඟ වැඩ එහෙම කරන්න එපා."

සුසාන් හා ජෝන් තෙත රෙදි කැබලි වලින් බංකුව, මේසය හා ගෙබිම පිස දැමූහ. ගෙබිම කුණු පැල්ලම් ඉවත්ව යද්දී මතු වූයේ රටාවකට අල්ලා තිබූ විවිධ පැහැයන්ගෙන් යුත් පිඟන් ගඩොල්ය.

"කොව්වර ලස්සනද?" එම පිඟන් ගඩොල් දෙස බලමින් ජෝන් පැවසුවේය. "කවුද හිතුවේ ඉස්සෙල්ලා මේ වගේ ලස්සන පොළවක් මෙතැන තියෙනවා කියලා."

ඇත්තෙන්ම ඒ කුඩා නිවහන සම්පූර්ණයෙන්ම සුද්ද පවිත්‍ර කරන්නට ළමයින්ට දවස් තුනක කාලයක් ගතවිය. අවසානයේ එම නිවහන ඉතා සුන්දර ආකාරයෙන් දිස් වූයේය.

දොර ඉදිරියේ වූ වැල් හා පඳුරු සම්පූර්ණයෙන්ම කපා දැමූ ජෝන් එය හොඳින් අරින්නට වසන්නට හැකිවන ආකාරයට සැකසුවේය. ජනෙල් කවුළු හොඳින් විවෘත කර ගනු ලැබූ අතර නිවස ඇතුළට ආලෝකය ද හොඳින් පැතිරී යාමට ලැබිණි.

පොකුණ සැකසීමට වඩා පෙළ පිරිසිදු කරන්නට වැඩිපුරම වෙහෙස ගත හැකි විය. පැරණි පුල් පස් හා පෙද පාසි ඉවත් කළ පසු සුදු පැහැති ආචාරුවෙන් තැනුණු පඩි පෙළ ඉතා සුන්දරව දිස්විය. ඒ ගැන වඩාත් ආධම්බර වූයේ ජෝන්ය.

සුසාන්ගේ කාර්යයන් ද ඉතා සාර්ථකව සිදුවී තිබිණි. ගෙබිම, මේසය බංකුව මෙන්ම උදුන ද ඉතා පිරිසුදුව පැවැති අතර උදුන ඕනෑම වේලාවක දල්විය හැකි ආකාරයට ඒ ආසන්නයේ වියළි දර සෑහෙන ප්‍රමාණයක් ගොඩ ගසා තිබිණි. වනාන්තරයෙන් වියළි දර එතැනට අරගෙන ආවේ පිරිමි ළමයින් දෙදෙනාය.

ශ්‍රේලින්ගේ මන්දිරයේ සිට ඔවුන් අරගෙන ආ මල් බඳුනක් මේසය මධ්‍යයේ තැබුණු අතර සුසාන් මැදුරෙන් පරණ ඔර්ලෝසුවක් ද එහි අරගෙන විත් තිබුණාය. එය සීයාට අයත් ව තිබූ ඔර්ලෝසුවක් වූ අතර එහි එක පාදයක් කැඩී තිබිණි. ජෝන් එම පාදය නැවත ඇලවූ අතර ගිනි උදුනට ඉහළ සැකිල්ල මත එම ඔර්ලෝසුව තැබිණි. ටික් ටික් හඬ නංවමින් ක්‍රියාත්මක වූ එය නිවැරදිව වේලාව දක්වූයේය.

Preview from Notesale.co.uk
Page 20 of 74

"ඔර්ලෝසුවේ ටික් ටික් සද්දේ ඇහෙනකොට මේක නියම ගෙයක් වග ඇඟෙනවා." සුසාන් ප්‍රීතියෙන් තෙපලුවාය. "අපි හෙට හැන්දෑවට මෙහේ ඉඳං තේ බොමු. අද වුණත් ඒක කරන්න තිබුණා. ඒ වුණාට බලන්න ළප පත්තු කළාම පෝරණුවෙන් හරියට දුම් පිටවෙන්නේ නැහැ. පෝරණුව මොකකින් හරි අවහිර වෙලා වගේ. ඒ ගැන අපි හෙට හොයලා බලන්න ඕන."

රැගස් ද මේ නිවස පිළිබඳ දැක්වූයේ දැඩි උනන්දුවකි. උතු නිවස ඇතුළටත් පිටතටත් නිතර දිව ගිය අතර සුසාන් සිතුවේ නිවසට ඇතුළු වන විට පාද පිස දමිය යුතුයැයි උභව ඉගැන්විය හැකිනම් හොඳය කියාය. නිතරම මඩ සහිත පොළවේ ඇවිද ගිය රැගස් ආපසු පැමිණ ඒ මඩ තැවරුවේ ගෙබිමය.

ඊළඟ දිනයේ පැමිණෙන විට ළමයි සන්ධ්‍යාවේ තේ පානයට අවශ්‍ය දෑ කුඩා නිවහන වෙත අරගෙන ආහ. සුසාන් අරගෙන ආවේ වතුර පිරවූ කේතලයකි. පිරිමි ළමයි ආහාර වලින් පිරුණු කුඩ අරගෙන ආහ. එම කුඩ ඇතුළත නොබිඳෙන සුලු පිඟන් හා කෝප්ප ද තිබිණි. ඒවා ඔවුන්ගේ කුඩා නිවහනේම තබාගනු පිණිස ඔවුනට ලබාදී තිබුණේ ආත්තම්මාය.

"අපි මේක මේසයට දාමු." ශ්‍රේලින්ගේ මන්දිරයේ සිට අරගෙන ආ මේස රෙද්දක් මේසය මත අතුරමින් සුසාන් පැවසුවාය. "ජෝන්..... මම කේතලේ ලිපේ තියන්න ඕන. අපි ළප පත්තු කරන්න ඕන."

ඒ අනුව ජෝන් ලිපේ වියළි දර කැබලි කිහිපයක් ඇසුරුවේය. සුසාන් ගිනිකුරකින් කඩදාසියක් අවුළුවා එය දර කැබලි අතරට දැමුවාය. වියළි දර කෝටු වලට ඉක්මණින්ම ගිනි ඇවිළිණි. ළමයි සතුටට පත්වූහ. එහෙත් ඒ සතුට එතරම් කාලයක් පැවතුණේ නැත. පෝරණුව හරහා හරි හැටි දුම් පිට නොවූ නිසා ඉක්මනින්ම නිවස ඇතුළත දුමින් පිරී ගියේය. ළමයි කහින්නටත් දවිල්ල දෙන ඇස් පිස දමන්නටත් පටන් ගත්හ.

"අපොයි දෙවියනේ.... මේ දුම." සුසාන් කැගැසුවාය. "අපට දුම් කවුළුව සුද්ද කරන්න අමතක වුණා."

එසේ කැගසන අතරතුරම ඇය දර කෝටු තව තවත් ලං කළේ ඒවාට හොඳින් ගිනි ඇවිලෙනු පිණිසය. එවිට දුම නැතිවී යනු ඇතැයි ඇය සිතුවාය. නමුත් නිවහන පුරා නැවත දුම පැතිර ගිය අතර ඔවුනට දකුණු අපහසුව තව තවත් වැඩි විය.

"දර වලින් නැගෙන දුම කොහොමත් හරි සැරයි." දැවිල්ල දෙන තම දැස් පිස දමමින් නිවසෙන් පිටතට දිව ගිය ජෙෆ්රි පැවසුවේය. "මේක හරි යන්නේ නැහැ සුසාන්. අපි ළිප නිවන්න ඕනෙ. වතුර රත් කරගන්න කලින් අපි පෝරණුව සුද්ද කරගන්න ඕනෙ."

"සමහර විට පෝරණුවත් වැල්, කොළ වලින් අවහිර වෙලා වෙන්නැති." යැයි පවසමින් ජෙෆ්රි දර කෝටු ළිපෙන් පිටතට ඇද දමුවේය. ඉක්මනින්ම ගිනිදර නිවී ගිය අතර ඔවුන් වලින් යාන්තමට දුම දමුවේය.

දුමෙන් පිරිසිදු නිවස ඇතැයි ජෙෆ්රි පිළියෙල කිරීම අපහසු විය. සුසාන් තුරන් වී පත්ව සිටියාය. රත්වූ වතුර කෙතරය නිවසේ ඇති ගත් ඇය නිවසේ පිටත සිට තේ පිළියෙල කළාය. පඩි පෙළ මත හිඳගෙන පොකුණ දෙස බලාගෙන ඔවුහු සැන්ඩ්විච්ස්, ඉඟුරුකේක් හා වොකලට් බිස්කට් කා තේ පානය කළහ.

"මෙතැන නං ඇත්තටම හුඟාක් ලස්සන තැනක්." සුසාන් කීවාය. "බලන්නකො ඉර එළිය ගස් අතරින් පොකුණට වැටෙන හැටි. අද පොකුණේ ඊයේට වඩා ලිලි මල් පිපිලා."

"මේ..... රතු පාට ලේනෙක් අපි දිහාවම බලාගෙන ඉන්නවා." ජෙෆ්රි මිමිණුවේය. "හෙලවෙන්න එපා..... කලබල කරන්නත් එපා. උඹ ඉන්නෙ අතන හේසල් ගහේ අත්තක."

ළමයි විශාල ඇස් ඇති එම ලේනා දෙස බලා සිටියහ. උඹ ගසේ අත්තක් මත සිටියේ වලිගය රෝල් කරගෙනය. හදිසියේම අත්තෙන් බිමට පිනූ උඹ සෙමෙන් සෙමෙන් පඩිපෙළ වෙත පැමිණියේය. රැගස් ලේනා වෙත පනින්නට සූදානම් වූවත් ජෙෆ්රි උගේ කර පටියෙන් අල්ලා ගෙන උඹ නිහඬ කරවූයේය.

Preview from Notesale.co.uk
Page 21 of 74

සුසාන් වොකලට් බිස්කට් කැබැල්ලක් ලේනා වෙත විසි කළාය. ඉදිරි ගාත් වලින් එය ගෙන මුට්ට දමා ගත් උඹ ආපසු ගසට නැගුණේය.

"එයා වොකලට් බිස්කට් වලට ආසයි වගේ." සුසාන් කීවාය. "අපි නැති වෙලාවට මෙහාට වෙලා මේ ගේ බලාගන්න කියලා මට උඹ කියන්න පුළුවනි නං කොච්චර හොඳද?"

වනාන්තරයේ ගස් වල සෙවණැලි දිගුවනවිට භාවකු දෙන්නකු උන්ගේ ගුල් වලින් පිටතට එන අයුරු දකගත හැකිවිය. ළමයි නිහඬව උන් දෙස බලා සිටී අතර රැගස්ට අවශ්‍ය වූයේ උන් පසුපස ලුහුබදින්නටය. නමුත් ඔවුන් උඹ ඒ සඳහා ඉඩ දුන්නේ නැත.

"වනාන්තරේ ඇතුළෙන් අපට මෙහෙම ගෙයක් ලැබුණු එක වාසනාවක්." ජෙෆ්රි පැවසුවේය. "ඉක්මනටම මේ වටේ ඉන්න සත්තුයි කුරුල්ලෝයි අපට හීලෑ වේවි. උන්ට කන්න දීලා උන්ව යාළු කරගන්න අපට පුළුවන් වේවි."

රොබින් කුරුල්ලා ඒ වන විට ද ඔවුන් හා මිතුරුව සිටියේය. උඹ බියකින් තොරව සුසාන්ගේ අතට එන්නට පෙළඹී සිටියේය. දුඹුරු පැහැ විශාල ලපයක් සහිත තිරාසිකයෙක් (තුර්ඩ්ඩානු පවුලේ හී ගයන කුරුල්ලෙක්) අසල ගසක අත්තක් මත වාඩි වී ළමයින් දෙස බලා සිටී අතර විටින් විට උඹ හිස ඒ මේ අත හැරවූයේය.

"උඹ අපි දිහා ටිකක් වෙලා බලනවා. ආයෙ අහක බලනවා. ඊළඟට ආයෙමත් අපි දිහාව බලනවා." ජෙෆ්රි සිනාසෙමින් පැවසුවේය. ඔහු තිරාසිකයා වෙත විස්කෝතු කැබලි කිහිපයක් විසි කළ නමුත් තිරාසිකයාට පෙර එතැනට පියඹා ආ රොබින් කුරුල්ලා ඒවා ගිල දමුවේය.

"මුළු හැන්දෑවම වුණත් මෙතැනට වෙලා ඉඳගෙන බලාගෙන ඉන්න පුළුවනි." සුසාන් පැවසුවාය. "ඒ වුණාට ජෙෆ්රි අපි පෝරණුව ගැන බලමු. සීයායි ආත්තම්මායි මෙහාට තේ බොන්න එන්න කලින් අපි පෝරණුව සුද්ද කරන්න ඕනෙ."

එම කතාව නිසා ආත්තමමා කෝපයට පත්වූවාය. "පොට්ස් මහත්මයා." ඇය කීවාය. "අමතක වුණාද මේ අය මගේ මුණුබුරු මිනිබිරියන් බව. මේ අය බොරු නොකියන ඇත්තම කියන ළමයි. ඒ ගැන මම ඔහේට සහතික වෙන්නම්."

"සමාවෙන්න ශ්‍රේලින්ග් මහත්මිය." පොට්ස් මහතා සිනහවක් මුහුණේ මවා ගනිමින් පැවසුවේය. "මේ දරුවාගේ මුණ රතුමුණ නිසා මං හිතුවේ එයා කියන්නේ බොරු කියලායි."

"අපට අපේ සිතියම ආපහු දෙනවාද?" සුසාන් විමසුවේ පොට්ස් මහතා තවදුරටත් බලා සිටීම නිසා ජෝන් වඩ වඩාත් අපහසුවට පත්වන බව දුටු නිසාවෙනි.

"ඇත්තෙන්ම" පොට්ස් මහතා කීවේය. "මෙන්න සිතියමේ ඉතිරි භාගය හොයාගන්න. මෙතෙක් ඔයාලාටවත් වෙන කාට හරිවත් ආයාදායක නැහැ."

ඔහු සිතියම ආනට දුන්නේය. එය කියවියන වචනය ප්‍රොෆ. ආ. ආ. කියන අකුරින් පැවසුවේය. "අපට සිතියමේ ඉතිරි භාගය හොයාගන්න පුළුවන් වුණොත් ශ්‍රේලින්ග් නිධානය හොයාගන්නත් සමහර විට පුළුවන් වේවි. එදා ඔහේ ඔය නිධානය ගැන පරණ කතාව මා එක්ක කීව එක හොඳයි ශ්‍රේලින්ග් මහත්මිය. ඒක බොහොම රසවත් කතාවක්."

"බොහොම ස්තූතියි." ආත්තමමා පැවසුවාය.

"මම පුංචි උපකාරයක් ඉල්ලන්නද?" සීයා දෙස හැරී පොට්ස් මහතා සිතාසෙමින් විමසුවේය. "සිතියමේ ඉතුරු කොටස හම්බ වුණොත් මගේ මිත්‍රයාට පෙන්න්න මට දෙන්න. එයා ඒක බලලා ඔහේලාට නිධානය හොයා ගන්න උදව් කරාවි. පරණ ලිපි ලේඛන තේරුම් ගන්න නං ඒ ලිපි ලේඛන ගැන දන්න කෙනෙක්ම බලන්න ඕන. මම මගේ මිත්‍රයාගේ උදව් ඔහේලාට අරං දෙන්නම්."

"ස්තූතියි." සීයා පැවසුවේය. "අපට අනෙක් කොටස හම්බ වුණොත් නොවැරදීම ඔහේට පෙන්වන්නම්."

"කොහේ තිබ්ලාද ඔය පරණ පෙට්ටිය හම්බ වුණාය කීවේ?" පොට්ස් මහතා සුසාන්ගෙන් විමසුවේය.

සුසාන් සත්‍යයම පැවසුවාය. ජෙෆ්රි තමාට බැණ වැදුණායින් පසු සිතියම ගැන කිසිවකු හා කතා කිරීමට සුසාන් අකමැති වුවත්, තමා සත්‍යය නොකීවොත් ආත්තමමා තමාට බැණ වදින බව දැන සිටි ඇය එම විස්තර පැවසුවාය.

"ඔයාලා හුඟාක් වාසනාවත්ත ළමයි." කැලය මැද පිහිටි රහස් නිවහනේ පෝරණුව අස්සේ තිබී එම පෙට්ටිය හමුවූ බව ඇසූ පොට්ස් මහතා ඉමහත් උද්යෝගයෙන් යුතුව පැවසුවේය. "සිතියමේ ඉතිරි කොටසත් හම්බ වුණොත් ඔන්න මට නොකියා එහෙම ඉන්න එපා."

සුසාන්ගේ උරහිසට තට්ටු කර සිතාසුණු ඔහු ඔවුන්ගෙන් සමුගත්තේය. ඔහු ඇතට ගිය වහා සුසාන් අඩි පොළවේ හැප්පුවාය.

"කට්ට කෙරුවක මිනිහෙක්. මගේ උරිස්සට තට්ටු කරලා හිනාවුණේ මහා කපටි තාලෙට. එයාට ඕන වෙලා තියෙන්නේ ශ්‍රේලින්ග් නිධානය තනියම අයිති කරගන්න විත්තිය හොඳට තේරෙනවා."

ජෙෆ්රි සිතාසෙමින් නැවත කාමරයට පිවිසියේය. "ගියා නේද? මිනිහා නම් හයානකයි. ඒත් මේ මන්දිරය අයිති වෙන්න යන්න එයාටනෙ. මිහි. මම නං ඒකට කොහෙත්ම කැමති නැහැ"

"එයා හුඟාක් පෝසත් කියලායි ආත්තමමා කීවේ" ජෝන් පැවසුවේය.

"සිතියමේ ඉතිරි බාගෙ කොහේද කියලා ඔයාගෙන් අහන්න කලින් ඔයා කාමරයෙන් පිටවුණු එක හොඳා" සුසාන් පැවසුවාය. "ජෝන්ගේ මුණ හුඟාක් රතු වුණා. ජෝන් සිතියමේ ඉතිරි කොටස ගැන මොනවා හරි දන්නවා කියලා පොට්ස් මහත්තයා හිතයි කියලා මම බය වුණා"

"කෝ එයා අරගෙන ආව සිතියම් කැල්ල?" ජෙෆ්රි විමසුවේය. ජෝන් එය ජෙෆ්රි අත තැබීය. "හොඳයි. දන් අපි කැලී දෙන එකතු කරලා බලමු. අපට මේක තේරුම් ගන්න පුළුවනිද කියලා. පොට්ස් මහත්තයාගේ යාළුවා තරං අපි දක්ෂවත්, පරණ ලිපි ලේඛන ගැන ඉගෙනගෙන නැතුවත් ඇති... ඒ වුණාට මට හිතෙනවා අපට සිතියම තේරුම් ගන්න පුළුවන් වේවි කියලා"

Preview from Notesale.co.uk
Page 29 of 74

"කාමරයට ගිහිං සිතියම බලමු" ජෝන් කීවේ ය. "බැරි වෙලාවක් පොට්ස් මහත්තයා හදිස්සියේ ආවොත් අපි ළඟ සිතියමේ කැලි දෙකම තියෙනවා එයා දැකිවි. සීයා දැක්කොත් එතැනත් ප්‍රශ්නයක්. අනෙක් කොටස හම්බ වුණොත් පෙන්නනවා කියලා සීයා පොට්ස් මහත්තයාට පොරොන්දු වුණා"

"එහෙම නං ඉතුරු බාගෙ අපි ළඟ තියෙනවා කියලා සීයාටවත්, ආත්තම්මාටවත් කියන්න හොඳ නැහැ." ජෝන් පැවසුවේය. "මන්න... මතක තියාගන්න සුසාන් කට වරද්දාගෙන අපේ රහස් එළිකරන්න එපා."

"නෑ... නෑ... මම එළිකරන්නෙ නැහැ" සුසාන් පැවසුවාය. "මාව විශ්වාස කරන්න."

"එන්න. එහෙමනං දැන් අපේ කාමරයට අපි සිතියම හොඳට බලමු" ජෝන් කීවේය. ඔවුන් ඔවුන්ගේ කාමරයට යාමට සූදානම් වූහ. නමුත් ආරක්ෂාව පටි දෙක ජෝන්ගේ සීයා සහ ආත්තම්මාගේ ඔවුන්ට දැන්වීමට ලැබිණි. බැරි වෙලාවක් ඔවුන් තමන් නවතා සිටියම ඉතිරි අඩ කොහේදැයි විමසුවහොත් යන ගැටළුව ඔවුන්ගේ සිත් ඇතුළත ඇති විය.

"සුසාන්. අපි අර රහස් පඩි පෙළෙන් ඔයාගේ කාමරයට යමු" ජෝන් පැවසුවේය. "ඉක්මනට. අපිව දකින්න කලින් අපි කෑම කාමරයට යමු."

කෑම කාමරයට ගිය ඔවුහු රහස් පඩි පෙළ හරහා සුසාන්ගේ කාමරයට ළඟා වූහ.

"රහස් පඩි පෙළ දිගේ උඩට එන එකත් විනෝදයක්" සුසාන් පැවසුවාය. "හෙත්රි ඔයාලගෙ කාමරයේ මේසයක් තියෙනවානෙ. අපි ඒ කාමරයට ගිහිං මේසය උඩින් සිතියම තියාගනිමු. එතකොට ඒක බලන්න පහසුයි. දැන් අපි හොඳටම දන්නවානෙ, ඒ සිතියමේ තියෙන්නේ නිධානය හංගලා තියෙන තැන කියලා"

ඉක්මනින්ම ළමයි කාමරයට පිවිස මේසය මත සිතියම දිග හැර තැබූහ. ජෝන් වහා ගම් වෙප් යොදා කැබලි දෙක එකට ඇලවූයේ එය බලාගන්නට පහසු වන පරිද්දෙනි.

"බලන්න" ඔහු හදිසියේ කීවේය. "පොට්ස් මහත්තයා අරං ගිය කොටස දිහාව හොඳට බලන්න. අනෙක් කොටස එක්ක ඒ කොටස හොඳින් සංසන්දනය කරලා බලන්න. පොට්ස් මහත්තයා අරන් ගිය කොටසේ හැම රේඛාවක් ම ටීකක් යටට එබිලා. හරියට සිතියම උඩින් කවුරු හරි පැත්සලයකින් ඇන්දා වගේ. දන්නවාද මේ මොනවා කරලාද කියලා?"

"නැහැ... මොනවාද කරලා තියෙන්නේ?" සුසාන් විමසුවේ විමතියෙන් යුතුවය.

"කවුරු හරි සිතියම ට්‍රේස් කරලා තියෙනවා" ජෝන් පැවසුවේය. "එයාලාට මේකේ පිටපතක් අවශ්‍ය වෙලා තියෙනවා. ඒ නිසා සිතියම කොළයක් සිතියම උඩ තියලා ඒක පිටපත් කරගෙන. හරියට අපි ඉස්කෝලෙදී සිතියම පිටපත් කර ගන්නවා වගේ. පොට්ස් මහත්තයා අනේ දැන් සිතියමේ බාගයක පිටපතක් තියෙනවා. පිටපත් කරගන්නට පස්සෙ එයා ඉක්මනට සිතියම ආපහු අරගෙන ආවා"

"ඒකෙ තේරුම. මේ නිධානය තියෙන තැන පෙන්නන නියම සිතියම වග එයා දන්නවා කියන එකයි" ජෝන් පහත් ස්වරයෙන් පැවසුවේය.

"ඒකෙන් තව දෙයක් තේරෙනවා" ජෝන් පැවසුවේය. "එයා ඒ නිධානෙ හොයන්න වෙහෙසෙන වගත් මේ හැම දේකින්ම තේරෙනවා. ඒක හොයන්න යන අදහස හිතේ නැත්තං මොකටද එයාට සිතියමේ පිටපතක්? එයා ශ්‍රේණිගත නිධානය ගැන වගේම අපේ සිතියම ගැනත් විශ්වාස කරනවා. දෙවියන්ට ස්තූති වෙන්න එයා දැක්කේ සිතියමෙන් බාගයයි."

"එයා සිතියමේ ඉතිරි බාගෙ හොයාගන්න මහත්සි වේවි කියලා ඔයා හිතනවාද?" ජෝන් විමසුවේය.

"මම හිතන්නෙ නැහැ" ජෝන් පැවසුවේය. "ඒත් අපට හරියට කියන්න බැහැ. ඔයාලා දන්නවාද මම මොනවාද කරන්න යන්නෙ කියලා? මමත් සිතියමේ පිටපතක් ගන්නවා. ඊළඟට නියම

Preview from Notesale.co.uk
Page 30 of 74

"හොඳ කොල්ලා" කාමරයට ඇතුළුව සිතියම අත තබාගෙන ප්‍රීතියෙන් නටන ජෝන් දැක ජෙෆ්රි පැවසුවේය. "ඔයා ඉක්මනට ආපහු ආවා. ඒත් දොර අරින වහන සද්දේ අපට ඇහුණා."

"ඒකට කරන්න දෙයක් නැහැ. ඔයාලාට ඇහුණාට රේඩියෝ එක දාගෙන ඉන්න නිසා ඒ සද්දේ සියාටයි, ආත්තම්මාටයි ඇහුණේ නැහැ." ජෝන් කීවේ ය. "හරි දැන් අපි මේ සිතියම බලලා වක් මාර්ගය හොයා ගනිමු."

ඔවුහු නවා තිබූ ඒ විශාල සිතියම දිග හැරියහ. ශ්‍රේඪිත්ගේ පවුලට අයත් භූමි භාගය එහි පැහැදිලිව සටහන් වී තිබිණි. ගොවිපොළ දෙකක්, මන්දිර හා එහි ගෙඋයන ද, ශ්‍රේඪිත්ගේ වනාන්තරය සහ මාර්ග ද එහි දැක්විණි.

"සැහෙන්න විශාලයි" ජෙෆ්රි කීවේය. "මේ සේරම පොට්ස් කියන මනුස්සයාට අයිති වෙනවා කියලා හිතන කොට මට දරා ගන්න බැහැ. මේවා අයිති කර ගන්න තරම් සුදුසු සුද්දක් නෙවෙයි එයා. එයා ගොවිපොළ දෙකෙන් ආදායම ඉන්න අයව පන්නලා දමාවි. කැලේ හැරිලා කපලා විකුණුවි"

"මේ බලන්න ඒක වෙන්කාති ආදායන වක් මාර්ගය" සුසාන් පැවසුවේ "කුකු ලේන්" (කුකුටා) හැඳින්වුණු මාර්ගයකට ඇඟිල්ල තබා පෙන්වමිනි.

"ඒ වුණාට මේ පාර ඒ තරම් වක් නැහැ" ජෙෆ්රි කීවේය. "අනික මේකේ තියෙන්නේ නැමි තුනයි. හතරක් නැහැ. අපි බලමු නැමි වැඩි ගාණක් තියෙන පාරවල් ගැන"

"ඔවුහු ශ්‍රේඪිත්ගේ සිතියම තව දුරටත් අධ්‍යයනය කළහ. හැම පාරක්ම, හැම පටු මඟක්ම ගැන ඔවුහු විමසිලිමත් වූහ.

"වක් මාර්ගවලට තියෙන්නේ මේ කුකු පටුමඟ විතරයිනේ" ජෙෆ්රි අවසානයේ පැවසුවේය. "සමහර විට මේකේ පෙන්නලා තියෙනවාට වඩා නැමි කුකු පටුමඟේ ඇති. අනෙක් හැම පාරක්ම කෙළින් ඒවා. ඒ පාරවල වංගු නැති තරම්"

"මේ පැත්තේ තියෙන්නේ සමතලා පොළොවක්නේ" ජෝන් පැවසුවේය. "තැනක ඉඳන් තවත් තැනකට මිනිස්සුන්ට කෙළින්ම ඇවිදගෙන යන්න පුළුවනි. හුඟ වෙලාවට පාරවල නැමි එන්නේ කඳු තියෙන කොට"

"හෙට අපි මොකද කරන්නේ?" සුසාන් විමසුවාය. "කුකු පටු මඟට ගිහිං අපි බලමුද ඒකේ නැමි හතරක් තියෙනවාද කියලා ඒ වගේම ඒ පාර දිගේ යනකොට කොතැනකදී හරි විශාල ගස් තුනකයි ගොඩනැගිල්ලකුයි හම්බ වෙනවාද කියලා?"

"හ්ම්.... ඒක තමයි අපි කරන්න ඕනේ" ජෙෆ්රි පැවසුවේය. "අපි හෙට උදේට ඒ වැඩේට යමු. හැන්දෑවට තේ බොන්න අපේ කැලෑ ගෙදරට එන්න කියලා සියාටයි, ආත්තම්මාටයි කියමු"

ඒ සමගම ඔවුනට ඇසුණේ කිසිවකු පඩිපෙළ නැඟගෙන උඩු මහලට එන හඬය. "ඒ ආත්තම්මා... ඉක්මන් කරන්න සුසාන්" ජෙෆ්රි මිම්නුවේය. "ඉක්මනට ඇදට යන්න"

වහා යහනෙන් බැසගත් සුසාන් දිව ගොස් සිය කාමරයට ඇතුළුව යනනට නැගෙද්දීම ආත්තම්මා පිරිමි ළමයින්ගේ කාමරයේ දොර විවෘත කළාය.

"ඔයාලා කතා කරන සද්දේ ඇහුණා දරුවනේ" ඇය කීවාය. "ඔය ලයිට් නිවලා දැන් නිදා ගන්න. ඔහොම සද්දේට කතා කළොත් සුසාන් අවදි වේවි"

ජෙෆ්රි සිත යටින් සිනාසුණේය. ඇය තවමත් අවදියෙන් පසුවන බව ඔහු හොඳින්ම දැන සිටියේය. ජෝන් හා ඔහු රෙදි පොරවා ගත්හ. ආත්තම්මා ඔවුන්ගේ නළල් සිප සුබ රාත්‍රියක් පැතුවාය. ඊළඟට ඇය ඉතා සෙමෙන් පියවර තබමින් සුසාන්ගේ කාමරයට ඇතුළුව ඇගේ නළල ද සිප ගත්තාය. ඇය තද නින්දකට වැටී ඇතිවා සේ නිහඬවම සිටියාය. ඉන්පසු ඔවුනට ඇසුණේ ආත්තම්මා යළි පහළ මාලයට යන හඬය.

"සුසාන්. අපි කතා කරන සද්දේට ඔයා ඇහැරුණේ නෑ නේද?" ජෝන් උස් හඬින් විමසුවේය.

"කට වහගන්න ජෝන්" ජෙෆ්රි තරවටු කළේය. "ඔයා ඔය විදියට කෑ ගැහැව්වොත් ආත්තම්මා ආපහු ඒවි. අපි දැන් නිදා ගනිමු. සුබ රාත්‍රියක් සුසාන්. මං හිතන විදියට අපි තුන්දෙනාටම වක් මාර්ගයයි නිධානයයි හිතෙන් පෙනේවි."

Preview from Notesale.co.uk
Page 33 of 74

9. විමිබ්ල ගොවිතොළුව ගමනක්

ඊළඟ දිනයේ ළමයින් තම සීයා හා ආත්තම්මා පැවසුවේ සන්ධ්‍යාවේ තේ පානය සඳහා විනාඩි 15ක් පමණක් නිවහනට පැමිණෙනවාද කියාය.

"ආත්තම්මා ඔබගොවිතොළුවට ගොස් එනවා" ආත්තම්මා පැවසුවාය. "ඒ ගෙදර දකුණට අපි ඉන්නේ බොහොම කැමැත්තෙන්. අපි හවස හතරට විතර එහේ එක්කාසු වෙලා තේ බොමු. අද උදේ වරුවේ ඔයාලා මොනවාද කරන්න යන්නේ?"

"අපි ඇවිදින්න යනවා ආත්තම්මේ" පිළිතුරු දුන්නේ ජෙෆ්රිය. "එහෙම නැතිව... ඔයාට අපි ලවා මොකක් හරි වැඩක් කර ගන්න තියෙනවද?"

"අපොයි නැහැ. ඔයාලා ඇවිදින්න යන එක හොඳා. කොහොටද යන්න හිතාගෙන ඉන්නේ?"

"කුකු පටුමඟ දිගේ" ජෙෆ්රි පැවසුවේය. "උදේට හොඳටම කාලා බඩ පුරවාගෙන ඉන්න රැස්ව ඇවිදගන්න පුළුවනි නම් එයාත් අපි එක්ක ආවාට්"

"ඔය ළමයි කෑම කන හැම වෙලාවෙම රැස්ව කරන්න දෙන්න එපා" ආත්තම්මා පැවසුවේ අවවාදාත්මක ස්වරයෙනි. "දන් උහ හොඳටම මහත් වෙලා. එහෙම තේද රැස්?"

"චූත්" රැස් පැවසුවේ කැන්ගරුවකු මෙන් කාමරය හරහා පසුපස පාදවලින් ඇවිද යමිනි. ඇවිදින්න යනවා යන අසුරු වචන ඇසීමෙන් උහ මහත් සතුටට පත්ව සිටියේය.

"ඔයාලා ඇවිදින්න යන්නේ විමිබ්ලලාගේ ගොවිතොළුව පැත්තට" සීයා කියවමින් සිටි පුවත්පතින් දෙනෙත් ඉවතට ගනිමින් පැවසුවේය. "ගිහිං විමිබ්ල තෝනාව මුණ ගැහෙන්න. එයා ඔයාලාව සාදරයෙන් පිළිගනිවි"

උදැසන ආහාර ගැනීමෙන් පසුව ඔවුහු ගමන ආරම්භ කළහ. රැස් පෙරමුණ ගත්තේය. ජෙෆ්රි අත සිතියමේ පිටපත තිබිණි.

ගෙම්පුල හරහා ඇවිද ගිය ඔවුහු ගේට්ටුවෙන් පිටතට ගියහ. ගේට්ටු කුළුණු මත සිටි ගලින් තැනුණු රාජාලීන් දෙදෙනා වසර තුන් හාරසිය ගණනක් තිස්සේ මෙන්ම තවදුරටත් බලා සිටියේ ද මාවත දෙසය. ළමයි මාවත දිගේ ඉදිරියට පිය මැන්නාහ. ඔවුන් ළඟා වූයේ කඩුල්ලක් වෙතට ය. ඉන් පැනගත් ඔවුහු විශාල ගොවිතොළුවක් හරහා ඇවිද ගියහ. අනෙක් කෙළවරේ තවත් ඉදි කඩුල්ලක් තිබූ අතර ඉන් එපිට වූයේ අඩි පාරකි. එය දෙපසම වූයේ බඩ වැටිය.

"මේ අඩි පාර කෙළවරේදී තමයි අපට කුකු පටුමඟ හමු වෙන්නේ" ශ්‍රේණිගත ඉඩම්වල සිතියම දෙස බලමින් ජෙෆ්රි පැවසුවේය.

ඉක්මනින්ම ඔවුහු කුකු පටුමඟ වෙත ළඟා වූහ. එය ආරම්භ වූ ස්ථානය ආසන්නයේ කුඩා නිවාස දෙකක් තිබිණි. විමිබ්ලලාගේ නිවහන තිබුණේ කුකු පටුමගේ පැත්තකය.

"පටුමඟ පටන් ගන්න මෙතැනින්" ජෙෆ්රි පැවසුවේය. "අපි වංගු ගණන් කරගෙන කල්පනාවෙන් ඉස්සරහට යමු"

ඔවුහු පටුමඟ දිගේ ඉදිරියට ගමන් කළහ. එක් පසෙක වූයේ නොඋස් බඩ වැටියකි. අනෙක් පස වූයේ තණ බිමකි. එහි තැන තැන පඳුරු වැටී තිබිණි.

ජෙෆරි සුසාන්ගේ කාමරයට පැමිණ ඇගේ අල්මාරිය පරීක්ෂා කර බැලුවේය. ඔහු නැවත සිය කාමරයට ගොස් එහි වූ අල්මාරිය ද විවෘත කර බැලුවේය.

"මේ බලන්න" ඔහු කෑ ගැසුවේය. "මේ අල්මාරියත් කවුරු හරි ඇඳලා බලලා"

සුසාන් ද එහි පැමිණි අතර තිදෙන එකිනෙකාගේ මුහුණු බලා ගත්හ.

"මේක පොට්ස්ගේ හරි එයාගේ ගෝලයකුගේ හරි වැඩක්" ජෝන් පහත් ස්වරයෙන් පැවසුවේය. "එයාලා ඇවිත් සිතියමේ අනෙක් කැල්ල හොයලා. මගෙන් පුශ්න අහද්දී මගේ මුණ රතු වුණු නිසා ඒක අපි ළඟ තියෙනවා කියලා එයා හිතුවා ඇත්ත"

"අපි ගෙදර නැති වග අතරම මෙහේ ඇවිත් සේරම අවුස්සලා බලලා. පොට්ස්ගේ හොඳේත්" ජෙෆරි කෝපයෙන් මිමිණුවේය.

"ජෙෆරි එයාලා අපේ සිතියම හොයාගන්න ඇද්ද?" සුසාන් හදිස්සියේ විමසුවාය.

"දෙයියෝ සාක්කි. අපේ එහෙම වෙන්න නම් එපා" ඔහු වහා බෝනික්කන්ගේ නිවහන අසලට ගොස් එතැන දණ ගසාගෙන එහි ඇතුළත වහලය දෙස බලා සැනසුම් සුසුමක් හෙළුවේය.

"නෑ... ඒක මෙතැන තියෙනවා" ඔහු පැවසුවේය. "හොඳ වෙලාවට අපි මේක මෙතැන හැංගුවේ"

"පහළට ගිහිං අපි හොයා බලමු පොට්ස් මහත්මයා මෙහාට ආවාද කියලා" ජෝන් යෝජනා කළේය. ඒ අනුව පහළට ගිය ඔවුන්ට ආලින්දයේ මල් බඳුනක් සකසමින් සිටි ගෘහ සේවිකාව ජේන් හමුවිය.

"හෙලෝ ජේන්" ජෙෆරි ඇය ඇමතුවේය. "අපි හැන්දෑවේ ගියාට පස්සෙ කවුරු හරි මෙහාට ආවාද?"

"ඔව්. පුංචි මහත්තයා. පොට්ස් මහත්තයා තවත් මහත්තයෙක් එක්ක ආවා. එයාලා ආවෙ පුංචි මහත්තයලා මුණ ගැහෙන්න කියලාත් කීවා. පුංචි මහත්තයලා ගෙදර නැති වග දනගත්තාම එයාලා හුඟක් කනගාටු වුණා"

"එයාලා ගේ ඇතුළටත් ආවාද?" ජෙෆරි විමසුවේය. "නැත්තං ඒ එක්කම කාරෙකට නැඟලා ආපහු ගියාද?"

"පොට්ස් මහත්තයා ඇහුවා එයා එක්ක ආ මහත්තයාට මෙහෙත් දුරකථන ඇමතුමක් ගන්න පුළුවන්වේවි ද කියලා" ජේන් පිළිතුරු දුන්නාය. "ඉතිං මං ඒ දෙන්නව ගේ ඇතුළට එක් කරගෙන ආවා. ආලින්දයේ තියෙන දුරකථනයෙන් යාච්චා ඇමතුම ගනිද්දී පොට්ස් මහත්තයා කෑම කාමරයට වෙලා හිටියා"

"යාච්චා දුරකථන ඇමතුම ගත්ත මුළු වෙලාව පුරාම එයා හිටියේ එතැනද?" ජෙෆරි තවත් හරස් පුශ්නයක් නැඟුවේය.

"මම හිතන්නෙ එහෙමයි" ජේන් කීවාය. ළමයි එතැනින් ඉවත් වූහ.

"එයා කෑම කාමරයට වෙලා ඉන්න නැහැ." ජෙෆරි කීවේය. "එයා රහස් පඩි පෙළ දිගේ සුසාන්ගේ කාමරයට යන්න ඇති. පොට්ස් හරිම කට්ටයෙක්"

"ජෙෆරි. අර පිටපත් කර ගන්න සිතියම වුණත් නිතරම ඔයා ළඟ තියාගන්න හොඳ නැහැ" සුසාන් බැඳුරුම් ස්වරයෙන් පැවසුවාය.

"එයා ඔයාව කොහේදී හරි කොටු කරගෙන ඔයාගේ සාක්කු බලන්න බැරිකමක් නැහැ"

"ඔයා හරි සුසාන්" ජෙෆරි කීවේය. "හරි... මම දන්නවා එයාව රවට්ටන ක්‍රමයක්. මම වැරදි සිතියමක් ඇඳලා මගේ පර්ස් එක් දාගෙන ඉන්නවා. එයා මාව අල්ලාගෙන පරීක්ෂා කළොත් එයාට අහුවෙන්නේ වැරදි සිතියම. එතැන ඉඳං එයා යන්නේ වැරදි පාරක්"

Preview from Notesale.co.uk
Page 39 of 74

පොකුණෙන් ඇත්ව නෙවන නැම්ම ආසන්නයට යාමට උත්සාහ කළ ද ඔවුන් පසු කළ යුතු වූයේ වගුරු බිම් පෙදෙසකි. ඔවුන්ගේ පා දණ හිස තෙක්ම වගුරු බිමේ එරි ගිය අතර රැගස් ඊට කැමැත්තක් දක්වූයේම නැත. උඹ විසළි බිමට වි ළමයින් දෙස බලාගෙන උස් හඬින් බිරුවේය.

"අපට පිස්සු කියලා උඹ හිතනවා ඇති" ජෝන් කීවේය. "මෙහෙ එනවා රැගස්. බයවෙන්න එපා"

මඩ වගුරට බසිනු වෙනුවට රැගස් කළේ විසළි බිම් කොටසේ වූ ගස් අතරින් දිව යාමය.

"අපිත් උඹ පස්සෙන් යන එකයි හොඳ" ජෝන් පැවසුවේ මඩේ එරි තිබූ තම පාදයක් ඉහළට ගනිමිනි. "මේ වගුරු විසළි යන්න අපට බැහැ. කැලෙන් ගිහිං වගුර ඉවර වෙන උඹ විසළි අපි දිය පාරට කිට්ටු වෙමු"

ඒ අනුව ඔවුන් පසුපස ගස් අතරින් විසළි බිම හරහා ඉදිරියට ගත් කළහ. ළමයින් දිය පාරෙන් එතරම් දුර ඇතට පැමිණි අතර උඹ විසළි අවබෝධ කර ගත්තා සේය. වැඩි වේලාවක් යාමට පෙර උඹ ඔවුන් යළිත් වතාවක් දිය පාරේ ඉවුරටම කැඳවාගෙන ආවේය. ඉවුරේ සිට ජෝන් ආපසු හැරී දිය පාර දෙස බැලුවේය. තුන්වැනි නැම්මේ සිට එතැනට දිය පාර කෙළින් ගලා ඇති බව ඔහුට පෙනිණි.

"අපට අවශ්‍ය තව එක නැම්මයි. ඒ කිට්ටුව විශාල ගස් තුනකයි, ගොඩනැගිල්ලකයි, පුංචි කන්දකයි තියෙන්න ඕනෙ. ජෝන් කීවේ ය. "මේ හරියේ මඩ නැහැ. ඉවුර දිගේ යන්න පුළුවනි"

ඔවුනට දිය පාරේ ඉවුර දිගේ පහසුවෙන් ඉදිරියට ගමන් කළ හැකි විය. දැවැන්ත ගස් ඒ අවට වැඩි තිබූ නමුත් එම ප්‍රදේශයේ යටි වියන එතරම් ගතව වැඩි නොතිබිණි. අවසානයේ ළමයි දිය පාරේ සිව්වන නැම්ම වෙත ළඟා වූහ. එහිදී දිය පාර හොඳින් දකුණු දෙසට නැම් තිබූ අතර ළමයින් දුටුවේ ඒ ආසන්නයේ ම පටු මඟක දෙපස මෙන් උස් ගස් පේළි දෙකක් වැඩි ඇති ආකාරයයි.

Preview from Notesale.co.uk
Page 42 of 74

එම ගස් මැදින් කලෙක මාවතක් තිබුණා සේ පෙනිණි. එහෙත් ඒ වන විට එම ගස් දෙපෙළ මධ්‍යයේ පඳුරු ආදිය ගතව වැඩි තිබිණි.

"මේ ගස් නම්... හුඟාක් ඉස්සර කවුරු හරි වැඩුව ඒවා" ජෝන් පැවසුවේය. "ඒ කාලෙ සමහර විට එයාලා මේ ගස් මැදින් අශ්වයන් පිට යන්න ඇති. එහෙම නැත්නං මෙතැනින් කොහොට හරි යන්න පුළුවන් පාරක් තියෙන්න ඇති."

"ඉතිං කෝ අපි හොයන ගස් තුන?" ජෝන් විමසුවේය. "මෙව්වර ගස් ගොඩක් තියෙද්දී අපි කොහොමද අපට ඕනෙ කරන ගස් තුන මේවා අතරින් හොයා ගන්නේ?"

ජෝන් එම ගස් හොඳින් නිරීක්ෂණය කළේය. ඒවා එතරම් පැරැණි හා විශාල නැති බවත් ඒවාට වඩා විශාල හා පැරැණි ගස් ඊට එපිටින් තිබෙන බවත් ඔහුට පෙනී ගියේය.

"මේ ගස් අවුරුදු සියකට වඩා පරණයි කියලා මම හිතන්නෙ නැහැ." ඔහු අවසානයේ පැවසුවේය. "සිතියම ඇන්ද කාලේ මේවා මෙතැන හිටවලා තිබුණාය කියලා හිතන්න අමාරුයි. ඒනිසා අපි හොයා බලන්න ඕනෙ මීට වඩා විශාල පරණ ගස්."

"අපි මෙතැනට එන්න කලින් නං පරණ ගස් හුඟාක් පහු කළා." සුසාන් පැවසුවාය.

"අපි පහුකළ ඒවා ගැන හිතන්න ඕනෙ නැහැ." ජෝන් පැවසුවේය. "අපි හොයන්න ඕනෙ හතරවෙනි නැම්මෙන් ඉස්සරහට තියෙන ගස් තුනක් ගැන. ඒවා තවම මැරිලා නැතිව ඇති කියලායි මම නං හිතන්නේ."

ඔවුන් ගස් අතරින් තවත් ඉදිරියට ඇවිද ගියේ එක පෙළට වැඩි ඇති විශාල ගස් තුනක් සොයන අරමුණෙනි. ඉතා විශාල ගසක් සුසාන්ට හමුවිය. එහි කඳේ වට ප්‍රමාණය අනුව එහි වයස අවුරුදු තුන්සියයක් පමණ වෙනැයි ඇයට සිතීණි.

"මෙන්න... මේ.... හුඟාක් පරණ ගහක්" සුසාන් කැගැසුවාය. "ඔත්... මේ බලන්න අර අතනත් මේ වගේම පරණ ගහක්. මං හිතන්නේ මේ තමයි අපි දක්ක පරණම ගස් දෙක."

"එතකොට තුන්වැනි ගහ කෝ?" ජෙෆ්රි විමසුවේ වටපිට බලන අතරතුරය. "මේ ගස් දෙක නං හුඟාක් විශාලයි. සුසාන් ජෝන්. අර බලන්න. අතන තුන්වෙනි පරණ ගහේ මුල තියෙනවා. මේ විශාල ගස් දෙක මැද්දේ.... අතන දක්කාද? මේ තමයි සිතියමේ තිබුණු ගස් තුන. ඒත් එකක් මැරිලා. කපා දාලා. හොඳ වෙලාවට මුල ඉතිරි වෙලා තිබුණ නිසා තුන්වැනි ගහත් මෙතැන තිබුණු වග අපට හිතා ගන්න පුළුවන් වුණා"

ළමයි ගස් දෙක හා ඉතිරිව තිබූ මුල දෙස බැලූහ. සිතියමේ දක්වා තිබූ පරිදීම ඒවා තිබුණේ එක පෙළටය.

"මෙහෙම එක පෙළට ගස් තියෙනවා අපි වෙන කිසිම තැනක දක්කේ නැහැ. අර පරණ පටු මග දෙපැත්තේ ඇති ජෙෆ්රි පැවසුවේය. "ඒත් මෙතැන මේ ගස් එක පෙළට තියෙනවා"

"දන් අපි ආසන්න ඕනෙ ගොඩනැගිල්ල" ජෝන් කීවේය. "ඒක ම අපට වෙහෙරක් උදව්වක් ගන්න අමාරු වෙයි. ගස්වලින් මොන පැත්තෙ ද සිතියමේ ගොඩනැගිල්ල ඇඳලා තිබුණේ?"

"පොඩ්ඩක් ඉන්න. අපි ගහකට නැඟලා බලමු" ජෙෆ්රි පැවසුවේය.

"උසම ගහකට නඟින්න" සුසාන් පැවසුවාය.

"මම මේ ගහට නඟින්නං. ඔයා අර ගහට නඟින්න" ජෝන් ජෙෆ්රිට පැවසුවේය.

දෙදෙනා ඉපැරැණි හා විශාල ගස් දෙකකට නැඟගත්හ. ගස මුදුනට නැඟුණු වහා ජෙෆ්රි කෑ ගැසුවේය.

"මට ජේනවා"

"මොකක්ද?" ගස පාමුල සිට සුසාන් විමසුවාය.

"ගොඩනැගිල්ලක්" ජෙෆ්රි පැවසුවාය.

Preview from Notesale.co.uk
Page 43 of 74

"ඕ ඕ ඕ හ්" සුසාන් මහත් ප්‍රමෝදයෙන් යුතුව කෑ ගැසුවාය. "කොයි පැත්තෙද?"

"මම හිතන්නේ ඒ හරියේ ගත කැලෑව. පොඩ්ඩක් ඉන්න" ජෙෆ්රි සිය සාක්කුවට අත දමුවේය. "මම ආවේ මාලිමාවත් අරගෙන. ඒක බැලුවාම ගොඩැගිල්ල තියෙන්නේ කොයි පැත්තේ ද කියලා ලේසියෙන්ම හිතා ගන්න පුළුවනි"

ජෝන් නැඟගත් ගස මුදුනේ සිට ඔහුට කිසිවක් ම පෙනුණේ නැත. ඒ ජෙෆ්රි නැඟ සිටී දවැන්න ගසේ අතු හා කොළ වලින් ගොඩැල්ල හෝ කුඩා කඳු ගැටය තිබූ පෙදෙස සම්පූර්ණයෙන්ම වැසී තිබූ හෙයිනි. ජෝන් වහා ගසෙන් බිමට බැස්සේය. ජෙෆ්රි ද ගසෙන් බසින්නට පටන් ගත්තේය. අතරමඟ දී පය ලෙස්සා යාම නිසා ඔහු සැහෙන දුරක් ගස දිගේ පහළට රූවා ආවේය. එහිදී ඔහුගේ දණ හිස සැහෙන්නට සිටී ගියේය.

යෙදී සිටී කාර්යය ගැන තිබූ උනන්දුව නිසාම ඔහුට සිරුම් තුවාලයේ වේදනාව නොදැනිණි. ඔහු ලේන්සුවෙන් දණ හිස පිස දමුවා මිස තුවාලයට වෙනත් පිළියමක් කළේ නැත.

"කැලේ ගස්වලට යාන්තම් ඉහළට ඒකේ මුදුන පෙනෙනවා. පෙනෙන විදියට ඒක පුංචි කන්දක් මිස ගොඩැල්ලක් නෙවෙයි. ඒක මුදුනේ ගස් නැහැ. තණ කොළ විතරයි. වටේම කැලෑව නිසා එතැන කන්දක් තියෙනවා කියලා දන්න කෙනෙකුට මිස වෙන කෙනෙකුට නම් ඒක හොයාගන්න බැහැ."

"මහු.... එළිවෙන්ත තව පොඩ්ඩ වෙලාවයි තියෙන්නෙ. ඒ වික මෙයාලා මෙහේ හිටියාවේ" විමබ්ලේ මහත්මිය කීවාය. "මේ ළමයින්ට දුන් හුඟාක් මහන්සි ඇති"

එළිවත තුරු එහි නතර වී සිටින්නට ළමයි කැමති වූහ. එහෙත් ඔවුන් විමබ්ලේ මහතා දෙස කුකුහලයෙන් යුතුව බැලුවේ ඔහු ඒ ගැන කුමක් පවසනු ඇත් ද යන සැකයෙනි.

"හොඳයි මෙයාලා කැමති නම් හිටපුවාවේ" විමබ්ලේ මහතා පැවසුවේ ළමයින්ගේ මුහුණු දෙස හොඳින් බලමිනි. "උදෙන්ම අපි ශ්‍රේලින්ගේ මන්දිරයට ටෙලිෆෝන් කරමු. නැත්නම් ළමයින්ට මොනවා වුණාද කියලා ලොකු මහත්තයායි නෝනායි බය වේවි"

මෘදු පාත්ත පිහාටු දමා මැසූ මෙට්ට මත වැතිර ළමයි රාත්‍රියේ ඉතිරිය විමබ්ලේ ගොවි නිවසේ ගත කළහ. ඔවුහු වෙහෙසට මෙන්ම දැඩි ප්‍රීතියට ද පත්ව සිටියහ. මහතා මොනවා කීවත් ශ්‍රේලින්ගේ නිධානයට මන්දිරයට ඇයි ළමයි සිතූහ.

Preview from Notesale.co.uk
Page 71 of 74

19. ශ්‍රේලින්ගේ මන්දිරයේ වාසනාව

ඊළඟ උදෑසන දුරකථනය නාද වේද්දී සීයා සහ ආත්තම්මා ළමයින් නිවසේ නැති බව දන සිටියේ නැත. දුරකථනය නාද වන හඬ අසමින් අවදි වූ ඔවුහු අනෙක් පසින් ඇසුණු කතාවෙන් මවිතයට පත් වූහ. පළමුව ඔවුන්ට කිසිවක්ම වැටහුණේ නැත. නමුත් දෙවනුව ජෙෆ්රි කතා කොට නිධානය තමන්ට හමු වූ බව පැවසූ විට සීයා හා ආත්තම්මා හිඳගෙන නිහඬව එකිනෙකා දෙස බලා සිටියේ විමතියෙන් යුතුවය.

ළමයින්ට උදෑසන ආහාර පිණිස යමක් දෙන ලෙස ශ්‍රේලි විමබ්ලේ මහතා තම බිරියට පැවසුවේය. එහෙත් උද්යෝගය හා සන්තුෂ්ටිය නිසාම ළමයින්ට කිසිවක් කන්නට අවශ්‍යතාව නොතිබිණි. විමබ්ලේ මහත්මිය දුන් කිරි කෝපි පානය කළ ඔවුන් විමබ්ලේ මහතාගෙන් ඉල්ලා සිටියේ පෝනි කරත්තයෙන් තමන් නිවසට කැඳවාගෙන යන ලෙසිනි.

අතරමගදී පොට්ස් මහතා හමුවේය යන බිය ඔවුන්ගේ සිත්හි තිබිණි. ඔවුන්ට අවශ්‍ය වූයේ කරදරයකින් හෝ බාධාවකින් තොරව නිධානය ආරක්ෂා සහිතව ශ්‍රේලින්ගේ මන්දිරයට අරගෙන යන්නටය. විමබ්ලේ මහතා දුඹුරු පැහැ තර පෝනි කරත්තයට බැඳ කරත්තය නිවසේ පසු පස දොරකඩට ගෙන ආවේය. ඔහු ජෙෆ්රි හා එක්ව පෙට්ටිය කරත්තයට පටවා ගත්තේය.